

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 6

Vydána dne 13. dubna 1979

Cena Kčs 2,—

OBSAH:

41. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Belgickým královstvím
42. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Italskou republikou
43. Vyhláška rady Východoslovenského krajského národního výboru v Košicích, kterou se pověřují vybrané národní výbory nižších stupňů výkonem vodohospodářské agendy

41

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 31. ledna 1979

**o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou
a Belgickým královstvím**

Dne 15. června 1976 byla v Bruselu podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Belgickým královstvím.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 13. července 1978.

Podle svého článku 57 vstoupila Úmluva v platnost dnem 12. srpna 1978.

České znění Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Cháoupek v. r.

KONZULÁRNÍ ÚMLUVA

mezi Československou socialistickou republikou a Belgickým královstvím

Prezident Československé socialistické republiky a Jeho Veličenstvo belgický král,

přejíce si upravit konzulární styky mezi oběma státy a přispět tak k rozvoji přátelských vztahů mezi nimi,

berouce v úvahu, že obě smluvní strany ratifikovaly Vídeňskou úmluvu o konzulárních stycích z 24. dubna 1963, a potvrzující, že její ustanovení nadále upravují otázky, které nejsou výslovně upraveny touto úmluvou,

přejíce si upřesnit konzulární pravomoci a usnadnit tak ochranu práv a zájmů fyzických a právnických osob každé ze smluvních stran na jejich území,

rozhodli se uzavřít tuto Konzulární úmluvu a jmenovali k tomu účelu svými zmocněnci:

prezident Československé socialistické republiky

Bohuslava Chňoupek,
ministra zahraničních věcí,

Jeho Veličenstvo belgický král

Renaata Van Elslande,
ministra zahraničních věcí a spolupráce pro rozvoj;

ti si vyměnili své plné moci, shledali je v dobré a náležité formě a dohodli se na následujícím:

ČÁST I

DEFINICE

Článek 1

Pro účely této úmluvy mají následující výrazy tento význam:

- a) „konzulární úřad“ je generální konzulát, konzulát, vicekonzulát nebo konzulární jednatelství;
- b) „konzulární obvod“ je území určené konzulárním úřadu k výkonu konzulárních funkcí;
- c) „vedoucí konzulárního úřadu“ je osoba pověřená vysílajícím státem výkonem povinností spojených s touto funkcí;
- d) „konzulární úředník“ je každá osoba včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřená výkonem konzulárních funkcí;

- e) „konzulární zaměstnanec“ je každá osoba zaměstnaná v administrativních a technických službách konzulárního úřadu;
- f) „člen služebního personálu“ je každá osoba zaměstnaná v domácích službách konzulárního úřadu;
- g) „členové konzulárního úřadu“ jsou konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu;
- h) „konzulární místnosti“ jsou budovy nebo části budov a pozemky k nim náležející, které jsou upraveny výlučně pro účely konzulárního úřadu bez ohledu na to, kdo je jejich vlastníkem;
- i) „konzulární archívy“ zahrnují veškeré listiny a dokumenty, korespondenci, knihy, filmy, záznamové pásky a rejstříky konzulárního úřadu spolu s šiframi a kódy, kartotékami a kteroukoli částí zařízení určenou k jejich ochraně a uložení;
- j) „loď vysílajícího státu“ je plavidlo imatrikované nebo registrované v souladu s právními předpisy vysílajícího státu a plující pod vlajkou tohoto státu s výjimkou válečných lodí;
- k) „civilní letadlo vysílajícího státu“ je letadlo registrované a imatrikované v tomto státě v souladu s jeho právními předpisy a nesoucí jeho označení.

ČÁST II

ZŘIZOVÁNÍ KONZULÁRNÍCH ÚŘADŮ,
JMENOVÁNÍ KONZULÁRNÍCH ÚŘEDNÍKŮ
A ZAMĚSTNANCŮ
A VÝKON KONZULÁRNÍCH FUNKCÍ

Článek 2

Zřízení konzulárního úřadu

1. Konzulární úřad může být zřízen na území přijímajícího státu pouze s jeho souhlasem.
2. Sídlo konzulárního úřadu, jeho klasifikace a konzulární obvod se určují po dohodě mezi vysílajícím a přijímajícím státem. Stejně je tomu v případě změny sídla, třídy nebo konzulárního obvodu.

Článek 3

Jmenování a přijetí vedoucího konzulárního úřadu

1. Vysílající stát požádá předem diplomatickou cestou o souhlas přijímajícího státu s jmenováním vedoucího konzulárního úřadu.

2. Po obdržení souhlasu s jmenováním vedoucího konzulárního úřadu předá diplomatická mise vysílajícího státu ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu konzulský patent. V konzulském patentu bude uvedeno plné jméno vedoucího konzulárního úřadu, jeho státní občanství, jeho třída, jakož i konzulární obvod, v němž bude vykonávat své konzulární funkce, a sídlo konzulárního úřadu.

3. Ministerstvo zahraničních věcí přijímajícího státu vydá co nejdříve a bezplatně přivolení nazývané exequatur.

4. Po obdržení exequatur vedoucí konzulárního úřadu může vykonávat své funkce a vztahují se na něho ustanovení této úmluvy.

5. Do doručení exequatur přijímající stát umožní vedoucímu konzulárního úřadu vykonávat jeho funkce prozatímně. V tom případě se na něho vztahují ustanovení této úmluvy.

Článek 4

Oznámení jmenování vedoucího konzulárního úřadu orgánům v konzulárním obvodu

1. Poté, kdy je vedoucí konzulárního úřadu přijat, byl jenom prozatímně, k výkonu svých funkcí, přijímající stát o tom musí neprodleně informovat příslušné orgány konzulárního obvodu.

2. Orgány přijímajícího státu učiní veškerá opatření nezbytná k tomu, aby se vedoucí konzulárního úřadu mohl ujmout svých funkcí a aby mohl požívat práv, výhod, výsad a imunit daných mu touto úmluvou, zákony, předpisy a zvyklostmi přijímajícího státu.

Článek 5

Státní příslušnost konzulárních úředníků

Konzulární úředníci musí být státními občany vysílajícího státu.

Článek 6

Oznamování jmenování členů konzulárního personálu

Vysílající stát předem diplomatickou cestou oznámí ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu:

1. jmenování, převzetí funkce člena konzulárního úřadu, jeho plné jméno, státní občanství, datum jeho příjezdu a konečného odjezdu nebo skončení jeho funkcí a všechny jiné změny týkající se jeho funkce, k nimž dojde během jeho působení na konzulárním úřadě;
2. datum příjezdu nebo konečného odjezdu rodinných příslušníků člena konzulárního úřadu, kteří s ním žijí ve společné domácnosti, a skutečnost, že určitá osoba se stala rodinným příslušníkem nebo jím přestala být.

Článek 7

Dokument osvědčující totožnost

1. Ministerstvo zahraničních věcí přijímajícího státu vydá každému členu konzulárního úřadu, který není občanem přijímajícího státu ani nemá v tomto státě trvalé bydliště, průkaz totožnosti opatřený fotografií, osvědčující jeho totožnost a jeho hodnost jakožto člena konzulárního úřadu.

2. Dokument podle odstavce 1 tohoto článku bude vydán, v souladu se zákony a předpisy přijímajícího státu, rovněž rodinným příslušníkům člena konzulárního úřadu žijícím s ním ve společné domácnosti.

Článek 8

Výkon konzulárních funkcí členy diplomatické mise

1. Vysílající stát může pověřit jednoho nebo více členů své diplomatické mise v přijímajícím státě, aby vedle svých diplomatických funkcí vykonávali konzulární funkce.

Jména členů diplomatické mise přidělených do konzulárního oddělení nebo jinak pověřených výkonem konzulárních funkcí mise se oznamují ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

Člen diplomatické mise pověřený výkonem konzulárních funkcí bude i nadále požívat výsad a imunit, které mu náleží jako členu diplomatické mise.

2. Na člena diplomatické mise, který vykonává konzulární funkce, se vztahují ustanovení této úmluvy týkající se práv a závazků konzulárních úřadů.

Článek 9

Výkon konzulárních funkcí za třetí stát

Konzulární úřad vysílajícího státu může vykonávat po příslušném uvědomění přijímajícího státu, pokud tento stát nevznese námitky, konzulární funkce v přijímajícím státě za třetí stát.

Článek 10

Územní rozsah výkonu konzulárních funkcí

Konzulární úředníci mají právo vykonávat své funkce pouze v konzulárním obvodu.

Se souhlasem přijímajícího státu však mohou vykonávat tyto funkce i mimo konzulární obvod.

Článek 11

Dočasné vedení konzulárního úřadu

1. Jestliže vedoucí konzulárního úřadu nemůže z nějakého důvodu vykonávat své funkce nebo jestliže místo vedoucího konzulárního úřadu je dočasně uprázdněno, vysílající stát může pověřit některého konzulárního úředníka tohoto konzulárního úřadu nebo jiného konzulárního úřadu vysíl-

lajícího státu v přijímajícím státě nebo člena diplomatického personálu své diplomatické mise v tomto státě dočasným vedením konzulárního úřadu. Plné jméno této osoby bude předem písemně oznámeno ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu. V tomto oznámení bude uvedeno, zda se jedná o člena diplomatické mise nebo člena konzulárního úřadu vysílajícího státu.

2. Osoba pověřená dočasným vedením konzulárního úřadu má právo vykonávat veškeré funkce vedoucího konzulárního úřadu. Bude požívat všech práv, výhod, výsad a imunit, které tato úmluva poskytuje vedoucím konzulárního úřadu.

3. Člen diplomatického personálu diplomatické mise pověřený dočasným vedením konzulárního úřadu požívá i nadále výsad a imunit vyplývajících z jeho diplomatického statusu.

Článek 12

Prohlášení za nežádoucí osobu

1. Přijímající stát může kdykoliv, aniž udá důvody svého rozhodnutí, oznámit vysílajícímu státu diplomatickou cestou, že konzulární úředník je nežádoucí osobou nebo že člen konzulárního personálu je nepřijatelný.

2. Vysílající stát je povinen v takovém případě dotyčnou osobu odvolat nebo ukončit její funkce na konzulárním úřadě.

3. Jestliže vysílající stát odmítne nebo opomene v přiměřené lhůtě vykonat povinnosti, které pro něj vyplývají z odstavce 2 tohoto článku, přijímající stát může podle povahy případu odvolat exequatur dotyčné osoby nebo oznámit, že ji nadále nepovažuje za člena konzulárního úřadu.

ČÁST III

VÝHODY, VÝSADY A IMUNITY

Článek 13

Výhody, výsady a imunity poskytované přijímajícím státem

1. Přijímající stát všemožně usnadní výkon funkcí konzulárního úřadu a učiní vhodná opatření k tomu, aby konzulární úředníci mohli požívat práv, výsad a imunit předvídaných touto úmluvou.

2. Přijímající stát bude s členy konzulárního úřadu zacházet s náležitou úctou a učiní veškerá potřebná opatření k tomu, aby zajistil jejich ochranu, svobodu a důstojnost.

Článek 14

Vlajka a státní znak

1. Znak vysílajícího státu spolu s označením konzulárního úřadu v jazyce vysílajícího a přijímajícího státu může být umístěn na budově, v níž

je umístěn konzulární úřad, a na sídle vedoucího konzulárního úřadu.

2. Vlajka vysílajícího státu může být vyvěšena na budově, v níž je umístěn konzulární úřad, i na sídle vedoucího konzulárního úřadu a na jeho dopravních prostředcích používaných pro úřední účely.

Článek 15

Místnosti konzulárního úřadu

1. Vysílající stát může za podmínek a způsobem, který stanoví právní předpisy přijímajícího státu,

- a) získávat do vlastnictví nebo vlastnit nebo nájímat pozemky, budovy nebo části budov určené pro potřeby konzulárního úřadu nebo pro ubytování členů konzulárního úřadu, kteří jsou občany vysílajícího státu;
- b) pro tyto účely stavět budovy nebo části budov;
- c) získávat práva nebo majetek uvedené pod písmeny a) a b) tohoto odstavce.

2. Přijímající stát v případě potřeby poskytne vysílajícímu státu pomoc při získávání konzulárních místností a ubytování pro členy konzulárního úřadu.

3. Vysílající stát není vyňat z povinnosti dodržovat právní předpisy přijímajícího státu o výstavbě a územním plánování, které se vztahují na oblast, kde se nemovitosti nalézají.

Článek 16

Nedotknutelnost konzulárních místností a sídla vedoucího konzulárního úřadu

1. Konzulární místnosti a sídlo vedoucího konzulárního úřadu jsou nedotknutelné.

2. Orgány přijímajícího státu nesmějí do nich vstoupit bez souhlasu buď vedoucího konzulárního úřadu nebo vedoucího diplomatické mise vysílajícího státu nebo osoby pověřené jedním z nich.

3. Přijímající stát učiní všechna nezbytná opatření k tomu, aby zajistil ochranu konzulárních místností a obydlí konzulárních úředníků.

Článek 17

Nedotknutelnost archívů

Konzulární archívy jsou vždy a všude nedotknutelné.

Článek 18

Svoboda spojení

1. Přijímající stát povolí a bude chránit svobodu spojení konzulárního úřadu pro všechny úřední účely. Při spojení s vládou, diplomatickými misemi a ostatními konzulárními úřady vysílajícího státu, ať jsou kdekoli, může konzulární úřad

použit všech vhodných diplomatických nebo konzulárních zavazadel a kódových nebo šifrových zpráv. Rádiovou vysílací stanicí může však konzulární úřad zříditi a používat pouze se souhlasem přijímajícího státu.

2. Úřední korespondence konzulárního úřadu je nedotknutelná. Úřední korespondenci se nazývá korespondence mající vztah ke konzulárnímu úřadu a jeho funkcím.

3. Konzulární zavazadlo nesmí být ani otevřeno, ani zadrženo. Jestliže však příslušné orgány přijímajícího státu mají vážné důvody k domněnce, že zavazadlo obsahuje něco jiného než korespondenci, dokumenty a předměty uvedené v odstavci 4 tohoto článku, mohou žádat, aby zavazadlo otevřel v jejich přítomnosti oprávněný zástupce vysílajícího státu. Jestliže orgány tohoto státu takovou žádost odmítnou, zavazadlo bude vráceno na místo, odkud bylo odesláno.

4. Zásilky tvořící konzulární zavazadlo musí být opatřeny zřetelným vnějším označením jejich povahy a mohou obsahovat pouze úřední korespondenci, dokumenty a předměty určené výlučně k úřednímu použití.

5. Konzulární kurýr musí být vybaven úřední listinou označující jeho postavení a uvádějící počet zásilek tvořících konzulární zavazadlo. Bez souhlasu přijímajícího státu nesmí být ani občanem přijímajícího státu, ani, pokud není občanem vysílajícího státu, nesmí mít v přijímajícím státě trvalé bydliště. Při výkonu svých funkcí tento kurýr požívá ochrany přijímajícího státu. Požívá osobní nedotknutelnosti a nesmí být žádným způsobem zadržen nebo uvězněn.

6. Vysílající stát, jeho diplomatická mise a jeho konzulární úřady mohou jmenovat konzulární kurýry ad hoc. V tom případě platí ustanovení odstavce 5 tohoto článku s tím, že imunity, které jsou v něm uvedeny, přestanou platit, jakmile kurýr odevzdá příjemci konzulární zavazadlo, které mu bylo svěřeno.

7. Konzulární zavazadlo může být svěřeno kapitánu lodi nebo civilního letadla přistávajícího na dovoleném vstupním letišti. Kapitán bude vybaven úřední listinou označující počet zásilek tvořících konzulární zavazadlo, nebude však považován za konzulárního kurýra. Po projednání s příslušnými místními orgány konzulární úřad může poslat jednoho ze svých členů, aby uvedené zavazadlo převzal přímo a volně od kapitána lodi nebo letadla nebo mu je odevzdal.

Článek 19

Svoboda pohybu

S výhradou zákonů a předpisů týkajících se oblastí, do nichž je vstup zakázán nebo omezen z důvodů státní bezpečnosti, přijímající stát zajistí svobodu pohybu na svém území všem členům kon-

zulárního úřadu a jejich rodinným příslušníkům žijícím s nimi ve společné domácnosti.

Článek 20

Styk s orgány přijímajícího státu

Konzulární úředníci se mohou při výkonu svých úředních funkcí obrátit přímo ústně nebo písemně

- a) na jakýkoliv příslušný orgán v jejich konzulárním obvodu;
- b) v souladu se zákony, předpisy a zvyklostmi přijímajícího státu na ústřední orgány přijímajícího státu.

Článek 21

Osobní nedotknutelnost a vynětí z jurisdikce

1. Vedoucí konzulárního úřadu požívá osobní nedotknutelnosti. Nepodléhá jurisdikci přijímajícího státu s výjimkou

- a) věcné žaloby týkající se soukromé nemovitosti nacházející se na území přijímajícího státu, pokud ji vedoucí konzulárního úřadu nevlastní v zastoupení vysílajícího státu pro účely konzulárních funkcí;
- b) žaloby týkající se dědictví, v němž je vedoucí konzulárního úřadu vykonavatelem poslední vůle, správcem dědictví nebo dědicem jako soukromá osoba, a nikoli jménem vysílajícího státu;
- c) žaloby týkající se jakékoliv soukromé nebo obchodní činnosti vykonávané vedoucím konzulárního úřadu v přijímajícím státě vedle jeho úředních funkcí;
- d) žaloby týkající se smlouvy, kterou vedoucí konzulárního úřadu nesjednal jménem vysílajícího státu;
- e) žaloby zahájené třetí stranou a týkající se náhrady škody vyplývající z nehody způsobené dopravním prostředkem v přijímajícím státě.

Vedoucí konzulárního úřadu nepodléhá exekčním opatřením s výjimkou případů uvedených pod písmeny a), b), c), d) a e) tohoto odstavce, a jestliže výkon rozhodnutí může být proveden, aniž by byla porušena nedotknutelnost jeho osoby nebo jeho obydlí.

2. Členové konzulárního úřadu nepodléhají jurisdikci přijímajícího státu, pokud jde o jednání při výkonu jejich úředních funkcí.

Toto vynětí se nevztahuje na žaloby týkající se smlouvy, kterou členové konzulárního úřadu nesjednali jménem vysílajícího státu, nebo na žaloby zahájené třetí stranou a týkající se náhrady škody vyplývající z nehody způsobené dopravním prostředkem v přijímajícím státě.

3. Konzulární úředník, s výjimkou vedoucího konzulárního úřadu, nemůže být zadržen ani jakýmkoliv jiným způsobem zbaven osobní svobody,

leda že je justičními orgány přijímajícího státu obviněn ze spáchání závažného trestného činu, nebo na základě soudního rozhodnutí, které nabylo právní moci. „Závažným trestným činem“ se rozumí jakýkoliv úmyslný trestný čin, na který je právním řádem přijímajícího státu stanoven trest odnětí svobody s dolní hranicí trestní sazby nejméně 5 let nebo vyšší trest.

4. Jestliže je proti konzulárnímu úředníkovi zahájeno trestní řízení, bude prováděno s ohledem na jeho úřední postavení a, s výjimkou obvinění ze závažného trestného činu, způsobem, který by co nejméně narušil výkon konzulárních funkcí. Pokud v případě obvinění ze závažného trestného činu je nutné vzít konzulárního úředníka do vazby, musí být řízení proti němu zahájeno v co nejkratší době.

5. V případě, že člen konzulárního úřadu se mimo výkon svých úředních funkcí dopustí na území přijímajícího státu činu, který je podle zákonodárství tohoto státu trestným činem, vysílající stát bude o tom informován v co nejkratší lhůtě diplomatickou cestou. Vedoucí konzulárního úřadu o tom bude informován současně.

6. V případě trestního stíhání, zadržení, vzetí do vazby nebo omezení osobní svobody jakoukoliv jinou formou kteréhokoliv člena konzulárního úřadu s výjimkou vedoucího konzulárního úřadu přijímající stát o tom bez prodlení uvědomí vedoucího konzulárního úřadu.

7. Ustanovení odstavců 1 a 3 tohoto článku se použijí obdobně na rodinné příslušníky vedoucího konzulárního úřadu nebo konzulárního úředníka žijící s nimi ve společné domácnosti, pokud nejsou občany přijímajícího státu nebo v něm nemají trvalé bydliště a nebo v něm nevykonávají soukromou výdělečnou činnost.

Článek 22

Podávání svědectví

1. Členové konzulárního úřadu mohou být soudními nebo správními orgány přijímajícího státu vyzváni, aby vypovídali jako svědci.

Vůči konzulárnímu úředníkovi nebo konzulárnímu zaměstnanci však nesmí být použito žádného donucovacího opatření.

2. Soudní nebo správní orgány přijímajícího státu, které požadují od konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance svědeckou výpověď, učiní veškerá vhodná opatření k tomu, aby zabránily zasahování do činnosti konzulárního úřadu, a pokud jde o konzulárního úředníka, přijmou ji, pokud je to možné, v ústní nebo písemné formě na konzulárním úřadě nebo v jeho obydlí.

3. Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti včetně těch, kteří jsou občany přijímajícího státu nebo v něm mají trvalé bydliště, mohou od-

mítnout vypovídat o skutečnostech, které se dotýkají výkonu jejich úředních funkcí, a předkládat korespondenci, dokumenty nebo předměty, které se jich týkají. Mají rovněž právo odmítnout vypovídat jako znalci práva vysílajícího státu.

Článek 23

Vzdání se výsad a imunit

1. Vysílající stát se může vzdát, pokud jde o člena konzulárního úřadu nebo jeho rodinného příslušníka žijícího s ním ve společné domácnosti, výsad a imunit uvedených v článcích 21 a 22.

2. Vzdání se musí být vždy výslovné, s výhradou ustanovení odstavce 3 tohoto článku, a musí být sděleno přijímajícímu státu písemně.

3. Jestliže člen konzulárního úřadu nebo jeho rodinný příslušník žijící s nimi ve společné domácnosti zahájí řízení ve věci, ve které požívá podle článku 21 vyloučení z jurisdikce, nemůže se dovolávat vyloučení z jurisdikce, pokud jde o vstřícné pohledávky přímo související s hlavní žalobou.

4. Vzdání se vyloučení z jurisdikce ve věci občanskoprávní nebo správní nezahrnuje vzdání se imunity, pokud jde o opatření k výkonu rozhodnutí, kterého je třeba vzdát se zvlášť.

Článek 24

Osvobození od osobních služeb

Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti, pokud nejsou státními občany přijímajícího státu, jsou osvobozeni od vojenské služby v tomto státě. Jsou rovněž osvobozeni od všech jiných osobních služeb ve veřejném zájmu za podmínky, že nejsou státními občany přijímajícího státu ani v něm nemají trvalé bydliště.

Článek 25

Vynětí z povinnosti registrace a povolení k pobytu

Jestliže členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci, kteří s nimi žijí ve společné domácnosti a kteří nemají trvalé bydliště v přijímajícím státě, nevykonávají v tomto státě žádnou soukromou výdělečnou činnost, jsou vyňati ze všech povinností stanovených zákony a předpisy přijímajícího státu týkajících se registrace cizinců a povolení k pobytu.

Článek 26

Vynětí z povolení k zaměstnání

1. Členové konzulárního úřadu jsou, pokud jde o služby vykonávané pro vysílající stát, osvobozeni od povinností, které zákony a předpisy přijímajícího státu týkající se zaměstnávání cizinců stanoví ve věci udělování pracovního povolení.

2. Jestliže členové soukromého personálu konzulárních úředníků a zaměstnanců nevykoná-

vají v přijímajícím státě žádnou soukromou výdělečnou činnost, jsou osvobozeni od povinností stanovených v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 27

Vynětí z předpisů o sociálním zabezpečení

1. S výhradou ustanovení odstavce 3 tohoto článku jsou členové konzulárního úřadu, pokud jde o služby vykonávané pro vysílající stát, a jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti vyňati z předpisů o sociálním zabezpečení, které platí v přijímajícím státě.

2. Tohoto vynětí však nepožívají osoby, které jsou občany přijímajícího státu nebo v něm mají trvalé bydliště.

3. Vynětí uvedené v odstavci 1 tohoto článku se vztahuje rovněž na osoby zaměstnané výhradně v domácích službách členů konzulárního úřadu, a to za podmínky,

- a) že nejsou občany přijímajícího státu, ani v něm nemají trvalé bydliště;
- b) že se na ně vztahují předpisy o sociálním zabezpečení, které platí v přijímajícím nebo v třetím státě.

4. Členové konzulárního úřadu, kteří v domácích službách zaměstnávají osoby, na které se vynětí uvedené v odstavci 3 nevztahuje, musí dodržovat povinnosti, které předpisy přijímajícího státu o sociálním zabezpečení ukládají zaměstnavateli. Konzulární úřad rovněž musí dodržovat tyto předpisy, pokud jde o osoby uvedené v odstavci 2 tohoto článku.

5. Vynětí uvedená v odstavcích 1 a 3 tohoto článku nevyklučují dobrovolnou účast v soustavě sociálního zabezpečení přijímajícího státu, pokud je tímto státem povolena.

Článek 28

Osvobození vysílajícího státu od zdanění

1. V souladu s ustanoveními zákonů a předpisů přijímajícího státu je vysílající stát v přijímajícím státě osvobozen od všech daní a poplatků, pokud jde

- a) o získávání do vlastnictví nebo do užívání pozemků, budov nebo částí budov určených pro úřední účely konzulárního úřadu nebo jako obydlí konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců, kteří nejsou občany přijímajícího státu ani nemají v tomto státě trvalé bydliště;
- b) o výstavbu budov nebo částí budov pro tyto účely;
- c) o vlastnictví nebo držbu pozemků, budov nebo částí budov pro tyto účely;
- d) o získávání, vlastnictví, držbu nebo užívání veškerého movitého majetku včetně dopravních

prostředků určených nebo sloužících výlučně pro úřední účely konzulárního úřadu.

2. Osvobození uvedené v odstavci 1 tohoto článku se nevztahuje na daně a poplatky stanovené nebo vybírané za prokázané zvláštní služby.

3. Osvobození uvedené v odstavci 1 tohoto článku se nevztahuje na daně a poplatky, které podle právních předpisů přijímajícího státu mají být placeny osobami vstupujícími do smluvního poměru s vysílajícím státem.

Článek 29

Osvobození členů konzulárního úřadu od zdanění

Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti, pokud nejsou občany přijímajícího státu ani v něm nemají trvalé bydliště, jsou osvobozeni od daní a poplatků všeho druhu stanovených nebo vybíraných v přijímajícím státě z příjmů a platů, které dostávají od vysílajícího státu za své úřední funkce.

Článek 30

Osvobození konzulárních úředníků a zaměstnanců od zdanění

1. Konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci a jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti, pokud nejsou občany přijímajícího státu ani v něm nemají trvalé bydliště, jsou osvobozeni od všech daní a poplatků stanovených nebo vybíraných v přijímajícím státě.

2. Osvobození uvedené v odstavci 1 tohoto článku se nevztahuje na

- a) nepřímé daně, které jsou zpravidla obsaženy v ceně zboží a služeb;
- b) daně a poplatky ze soukromého nemovitého majetku nacházejícího se na území přijímajícího státu, s výhradou ustanovení článku 28;
- c) dědické nebo jiné obdobné poplatky, s výhradou ustanovení článku 31;
- d) daně a poplatky ze soukromých příjmů, které mají zdroj v přijímajícím státě;
- e) registrační, soudní, hypoteční a kolkové poplatky, s výhradou ustanovení článku 28;
- f) daně a poplatky vybírané za prokázané zvláštní služby.

3. Osvobození uvedené v tomto článku se nevztahuje na daně a poplatky, které podle právních předpisů přijímajícího státu mají být placeny osobami vstupujícími do smluvního poměru s osobami uvedenými v tomto článku.

4. Členové konzulárního úřadu, kteří zaměstnávají osoby, jejichž mzda není vyňata v přijímajícím státě z daně ze mzdy, musí dodržovat povinnosti, které právní předpisy tohoto státu stanoví zaměstnavatelům, pokud jde o vybírání daně ze mzdy.

Článek 31

**Dědictví podle konzulárního úřadu
nebo jeho rodinném příslušníku**

1. V případě úmrtí člena konzulárního úřadu nebo jeho rodinného příslušníka žijícího s ním ve společné domácnosti, kteří nejsou občany přijímajícího státu nebo v něm nemají trvalé bydliště, je movitý majetek, který je součástí dědictví a nalézá se v přijímajícím státě, osvobozen od dědických nebo jakýchkoliv jiných obdobných poplatků, jestliže se tento majetek nalézá na území přijímajícího státu výlučně z důvodů pobytu zemřelého v přijímajícím státě jako člena konzulárního úřadu nebo jeho rodinného příslušníka žijícího s ním ve společné domácnosti.

2. Přijímající stát povolí vývoz movitého majetku zesnulého s výjimkou toho, který byl získán v tomto státě a jehož vývoz je omezen nebo zakázán,

Článek 32

Osvobození od celních dávek a prohlídky

1. Přijímající stát dovolí, v souladu s platnými zákony a předpisy, dovoz a zpětný vývoz a poskytne osvobození od všech celních dávek, daní a jiných s tím souvisejících poplatků vybíraných při dovozu a v souvislosti s dovozem, kromě poplatků za skladování, přepravu a podobné služby

- a) u všech předmětů včetně dopravních prostředků určených pro úřední potřebu konzulárního úřadu;
- b) u všech předmětů včetně dopravních prostředků určených pro osobní potřebu konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků žijících s nimi ve společné domácnosti, pokud nejsou občany přijímajícího státu ani v něm nemají trvalé bydliště.

2. Konzulární zaměstnanci požívají výhod a osvobození podle odstavce 1 tohoto článku pouze tehdy, jestliže jde o předměty dovezené pro jejich počáteční zařízení.

3. Předměty určené pro spotřebu nesmějí přesáhnout množství přiměřené pro přímou spotřebu příslušných osob.

4. Osobní zavazadla doprovázející konzulární úředníky a jejich rodinné příslušníky žijící s nimi ve společné domácnosti, pokud nejsou občany přijímajícího státu nebo v něm nemají trvalé bydliště, jsou osvobozena od celní prohlídky.

Mohou být prohlédnuta pouze v případech, kdy jsou vážné důvody k domněnce, že obsahují jiné předměty než uvedené v odstavci 1 písm. b) tohoto článku nebo předměty, jejichž dovoz nebo vývoz je zakázán nebo omezen právními předpisy přijímajícího státu nebo na které se vztahují jeho právní předpisy o karanténě. Takováto prohlídka musí být provedena v přítomnosti tohoto konzulárního úředníka, jeho rodinného příslušníka nebo jeho zmocněnce.

Článek 33

Konzulární poplatky

Konzulární úředníci mohou při výkonu svých funkcí vybírat poplatky stanovené právními předpisy vysílajícího státu.

Vybírání těchto poplatků je osvobozeno od všech daní stanovených nebo vybíraných v přijímajícím státě.

Článek 34

Dodržování právních předpisů přijímajícího státu

1. Konzulární úřad a stejně i všechny osoby požívající výsad a imunit jsou povinny, bez újmy na těchto výsadách a imunitách, dodržovat zákony a předpisy přijímajícího státu včetně dopravních předpisů a předpisů o pojištění vozidel.

Jsou rovněž povinny nevmešovat se do vnitřních záležitostí přijímajícího státu.

2. Konzulární místnosti nebudou používány způsobem neslučitelným s výkonem konzulárních funkcí.

Článek 35

**Zvláštní ustanovení týkající se soukromého
výdělečného povolání**

1. Konzulární úředníci nebudou v přijímajícím státě vykonávat žádnou profesionální nebo obchodní činnost pro svůj osobní zisk.

2. Výsady a imunity uvedené v této části se nebudou poskytovat

- a) konzulárním zaměstnancům a členům služebního personálu, kteří vykonávají v přijímajícím státě soukromé zaměstnání výdělečné povahy;
- b) rodinným příslušníkům osob uvedených pod písm. a) tohoto odstavce a členům jejich soukromého personálu;
- c) rodinným příslušníkům člena konzulárního úřadu, kteří sami vykonávají v přijímajícím státě soukromé zaměstnání výdělečné povahy.

ČÁST IV

KONZULÁRNÍ FUNKCE

Článek 36

Konzulární funkce

Konzulární úředníci jsou oprávněni s podmínkou zachování zákonodárství přijímajícího státu:

1. chránit práva a zájmy vysílajícího státu a jeho občanů, jakož i právnických osob;
2. napomáhat rozvoji hospodářských, obchodních, kulturních a vědeckých styků mezi oběma státy a podporovat jejich přátelské styky.

Článek 37

Funkce v oblasti osobního statusu

1. Konzulární úředníci jsou oprávněni:

- a) registrovat občany vysílajícího státu a vydávat dokumenty o jejich registraci;
- b) přijímat žádosti a prohlášení ve věcech státního občanství občanů vysílajícího státu a vydávat příslušné doklady;
- c) v souladu s právními předpisy vysílajícího státu uzavírat manželství mezi občany vysílajícího státu;
- d) v souladu s právními předpisy vysílajícího státu přijímat prohlášení týkající se rodinných poměrů občanů vysílajícího státu;
- e) registrovat narození a úmrtí občanů vysílajícího státu.

2. Konzulární úředníci informují, jestliže to vyžadují zákony a předpisy přijímajícího státu, příslušné orgány tohoto státu o všech úkonech provedených podle odstavce 1 písm. c) a e) tohoto článku.

Článek 38

Legalizační funkce

Konzulární úředníci jsou oprávněni:

- a) legalizovat podpisy a pečetele na všech listinách vyhotovených orgány nebo úředními osobami vysílajícího a přijímajícího státu;
- b) legalizovat na listinách podpisy občanů vysílajícího státu.

Článek 39

Funkce ve věcech správních

Konzulární úředníci mohou, pokud je k tomu oprávněni právní předpisy vysílajícího státu,

- a) vydávat výpisy a opisy nebo ověřené opisy všech listin, které vystavili v rámci své pravomoci;
- b) potvrzovat jakékoliv jiné listiny;
- c) překládat listiny a písemnosti nebo ověřovat jejich překlad;
- d) za předpokladu, že přijímající stát nevznesl námitky, přijímat všechna prohlášení nebo vydávat jakákoliv potvrzení, která mohou být požadována právními předpisy vysílajícího státu nebo právními předpisy přijímajícího státu;
- e) vystavovat veškeré listiny a vykonávat veškeré konzulární funkce, které jsou slučitelné s právními předpisy přijímajícího státu;
- f) vystavovat osvědčení o původu zboží a jiné podobné doklady;
- g) vyvěšovat v konzulárních místnostech vyhlásky týkající se všech otázek majících vztah k právům, povinnostem nebo zájmům občanů vysílajícího státu;

- h) činit opatření potřebná k účasti občanů vysílajícího státu na referendu a volbách v tomto státě;
- i) doručovat soudní a mimosoudní dokumenty nebo vyřizovat dožádání ve shodě s platnými mezinárodními dohodami nebo, pokud takové dohody neexistují, jiným způsobem v souladu se zákony a předpisy přijímajícího státu.

Článek 40

Notářské funkce

Konzulární úředníci, pokud je k tomu oprávněni právní předpisy vysílajícího státu a pokud listiny a smlouvy níže uvedené nejsou v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu, jsou oprávněni v přijímajícím státě notářsky vyhotovovat nebo ověřovat:

- a) listiny a smlouvy uzavřené mezi občany vysílajícího státu a jednostranné úkony těchto občanů, pokud se tyto listiny a smlouvy netýkají vzniku, změny nebo zániku práv k nemovitému majetku nacházejícímu se v přijímajícím státě;
- b) závěti občanů vysílajícího státu;
- c) listiny a smlouvy, které se týkají výlučně majetku nacházejícího se na území vysílajícího státu nebo záležitostí, které se mají projednat v tomto státě, bez ohledu na státní příslušnost stran.

Článek 41

Vydávání cestovních dokladů a udělování víz

Konzulární úředníci jsou oprávněni:

- a) vydávat, obnovovat, měnit, prodlužovat nebo odnímat pasy a ostatní cestovní doklady občanům vysílajícího státu a osobám, které mají v tomto státě trvalé bydliště;
- b) udělovat vstupní víza nebo tranzitní víza osobám, které hodlají navštívit vysílající stát nebo jím projíždět.

Článek 42

Ochrana nezletilých a jiných osob, které nemají způsobilost k právním úkonům

- 1.a) Jestliže je nutno zajistit ochranu osoby nezletilé nebo té, která nemá způsobilost k právním úkonům, jedná-li se o občany vysílajícího státu mající trvalé bydliště v přijímajícím státě, jsou orgány přijímajícího státu, jakmile se o tom dozvědí, povinny o tom informovat konzulární úřad. Stejným způsobem se bude postupovat i v případě, kdy občan vysílajícího státu byl pro duševní poruchu umístěn ve zdravotnickém zařízení.
- b) Konzulární úředníci jsou oprávněni zajistit ochranu nezletilých a osob, které nemají způsobilost k právním úkonům, jsou-li občany vysílajícího státu, a to

v souladu s právními předpisy tohoto státu.

- c) Konzulární úředníci musí co možno nejdříve oznámit orgánům přijímajícího státu, že přistoupili k zajištění této ochrany.
- d) Soudní i správní orgány přijímajícího státu jsou oprávněny v souladu s právními předpisy tohoto státu a v zájmu ochrany zájmů nezletilých nebo osoby, která nemá způsobilost k právním úkonům, zajistit jejich ochranu v případě, kdy je konzulární úředníci informují, že tuto ochranu nezajistí. V tomto případě konzulární úředníci mohou vyjádřit svůj názor o opatřeních, která by měla být učiněna, jestliže to vyžadují zájmy nezletilého nebo osoby, která nemá způsobilost k právním úkonům.

2. Ve všech naléhavých případech přijmou orgány každého smluvního státu, na jehož území se nacházejí nezletilí a osoby, které nemají způsobilost k právním úkonům, nebo majetek patřící těmto osobám, nutná opatření k jejich ochraně.

Opatření učiněná podle předchozího odstavce pozbývají účinnosti, jakmile orgány příslušné podle tohoto článku učinily opatření, která vyžadují okolnosti.

Článek 43

Dědictví

1. V případě úmrtí občana vysílajícího státu ve státě přijímajícím musí příslušný orgán přijímajícího státu o tom neprodleně informovat konzulárního úředníka vysílajícího státu a bezplatně mu zaslat úmrtní list nebo jiný dokument potvrzující smrt.

- 2.a) V případě, že orgán přijímajícího státu se dozví o existenci dědictví v tomto státě ve prospěch občana vysílajícího státu, který nebydlí v přijímajícím státě a nemá v něm zástupce, uvedený orgán o tom neprodleně uvědomí konzulárního úředníka vysílajícího státu.
- b) Konzulární úředník informuje orgány přijímajícího státu, jestliže se o tom dozví jinak.
- 3.a) Příslušné orgány přijímajícího státu učiní v případě zmíněném v odstavci 2 a za podmínky, že majetek spadající do dědictví se nalézá na území tohoto státu, opatření k zajištění a správě dědictví a předají konzulárnímu úředníkovi v souladu s právními předpisy přijímajícího státu všechny dosažitelné informace o dědictví.
- b) Konzulární úředník se může zúčastnit buď přímo anebo prostřednictvím zástupce při provádění opatření uvedených pod písmenem a) tohoto odstavce.

4. V případě, kdy občan vysílajícího státu má zájem o dědictví na území přijímajícího státu a jestliže nebydlí v tomto státě a nemá v něm svého zástupce, má konzulární úředník právo, v souladu s právními předpisy přijímajícího státu, zastupovat ho před příslušnými orgány tohoto státu.

5. Jestliže po splnění všech formálních náležitostí týkajících se dědictví na území přijímajícího státu případnou movitostí z dědictví nebo výtěžek z prodeje movitostí dědici, který je občanem vysílajícího státu a nemá na území přijímajícího státu trvalé bydliště a nestanovil zmocněnce, bude zmíněný majetek nebo výtěžek z jeho prodeje odevzdán konzulárnímu úředníkovi vysílajícího státu za podmínky,

- a) že se bude jednat o oprávněného dědice;
- b) že příslušné orgány povolily převod majetku, který je předmětem dědictví, nebo výtěžku z jeho prodeje, pokud k němu došlo;
- c) že všechny dědické dluhy přihlášené ve lhůtě předepsané právními předpisy přijímajícího státu byly zaplacený nebo zajištěny;
- d) že dědické poplatky byly zaplacený nebo zajištěny.

6. V případě, že občan vysílajícího státu, který nemá bydliště v přijímajícím státě, zemře během pobytu na území tohoto státu, jeho osobní věci, movitý majetek a cennosti, na které neuplatnil nárok přítomný dědic nebo zástupce oprávněných osob, budou odevzdány bez dalšího řízení konzulárnímu úředníkovi vysílajícího státu za podmínky, že nároky věřitelů zmeřelého v přijímajícím státě byly uspokojeny nebo zajištěny.

7. Konzulární úředník je oprávněn, s výhradou právních předpisů přijímajícího státu, k vývozu majetku, který je předmětem dědictví uvedeného v odstavcích 5 a 6.

8. Jestliže konzulární úředník jedná jako zástupce zúčastněných osob, nemohou být vůči němu z tohoto titulu použita orgány přijímajícího státu jakákoliv opatření týkající se dědictví.

Článek 44

Přijímání do úschovy

Konzulární úředníci jsou oprávněni přijímat do úschovy v rozsahu, v němž to neodporuje právním předpisům přijímajícího státu, peněžní částky, dokumenty, včetně závětí, a předměty všeho druhu, které jim byly předány občany vysílajícího státu nebo pro ně. Svěřené věci mohou být vyvezeny z území přijímajícího státu pouze v souladu s právními předpisy tohoto státu.

Článek 45

Důkazní síla

Listiny a doklady vystavené, potvrzené nebo ověřené konzulárním úředníkem, jakož i překlady takových listin a dokladů, vyhotovené nebo ově-

řené konzulárním úředníkem mají v přijímacím státě stejnou právní účinnost a důkazní sílu jako listiny, doklady a překlady vystavené, potvrzené, ověřené nebo vyhotovené příslušnými orgány přijímacího státu, za předpokladu, že jsou dodrženy formální náležitosti, které mohou být v těchto věcech v přijímacím státě vyžadovány.

Článek 46

Spojení s občany vysílajícího státu

K usnadnění výkonu konzulárních funkcí týkajících se občanů vysílajícího státu jsou konzulární úředníci oprávněni spojit se ústně nebo písemně s občany vysílajícího státu a mají právo přístupu k nim.

Občané vysílajícího státu mají stejné právo na spojení s konzulárními úředníky a na přístup k nim.

Přijímací stát nebude žádným způsobem omezovat přístup občanů vysílajícího státu na konzulární úřad.

Článek 47

Spojení s občany vysílajícího státu v případě omezení svobody

1. Příslušné orgány přijímacího státu budou bez odkladu informovat konzulární úřad vysílajícího státu o zadržení, vzetí do vazby nebo jakémkoliv jiném omezení osobní svobody občana tohoto státu.

Tato informace bude orgány přijímacího státu sdělena nejpozději do tří dnů ode dne zadržení, vzetí do vazby nebo jiného omezení osobní svobody.

2. Konzulární úředníci jsou oprávněni navštívit co možná nejdříve kteréhokoliv občana vysílajícího státu, který byl v přijímacím státě zadržen, vzat do vazby nebo jehož osobní svoboda byla jakoukoliv jinou formou omezena, hovořit s ním jedním z jazyků vysílajícího nebo přijímacího státu a být s ním ve spojení.

Výkon práv uvedených v tomto odstavci nemůže být orgány přijímacího státu odložen déle než 7 dnů po dni zadržení, vzetí do vazby nebo počátku omezení osobní svobody v jakékoliv jiné formě. Ve stejné lhůtě bude konzulárnímu úředníkovi prostřednictvím orgánů přijímacího státu předáno jakékoliv sdělení od tohoto občana určené pro konzulárního úředníka.

3. Konzulární úředníci jsou oprávněni za rozumných podmínek a v rozumných lhůtách navštěvovat občana vysílajícího státu, který byl odsouzen a který je ve výkonu trestu odnětí svobody, a vyměňovat si s ním sdělení prostřednictvím příslušných orgánů a v souladu s vězeňským řádem.

4. Příslušné orgány přijímacího státu budou bez prodlení informovat občana vysílajícího státu, který byl zadržen, jehož svoboda byla jakoukoliv jinou formou omezena nebo který je ve výkonu

trestu odnětí svobody, o ustanoveních odstavců 1 až 3 tohoto článku.

5. Práva uvedená v odstavcích 2 a 3 tohoto článku budou vykonávána v souladu se zákony a předpisy přijímacího státu s tím, že tyto zákony a předpisy umožní dosažení účelu, pro který jsou tato práva poskytována.

Článek 48

Zastupování před soudy a jinými orgány

1. Konzulární úředníci jsou oprávněni v souladu s právními předpisy přijímacího státu činit opatření k zajištění vhodného zastoupení občanů vysílajícího státu, včetně právnických osob, před soudy a jinými orgány přijímacího státu, jestliže se občané z důvodu nepřítomnosti nebo z jiných závažných příčin sami nemohou včas ujmout hájení svých práv a zájmů.

2. Toto zastoupení končí, jakmile zastupované osoby určí svého zmocněnce nebo se samy ujmou hájení svých zájmů.

Článek 49

Pomoc v právních záležitostech

Konzulární úředníci jsou oprávněni poskytnout pomoc všem občanům vysílajícího státu v jejich stycích se soudními nebo správními orgány přijímacího státu, pomáhat jim při jednání před těmito orgány a zajistit jim k tomuto účelu pomoc právního zástupce.

Článek 50

Konzulární funkce v oblasti námořní plavby

1. Konzulární úředník je oprávněn poskytovat v konzulárním obvodu veškerou pomoc lodí vysílajícího státu, která se nachází v přístavech, v pobřežních nebo vnitřních vodách přijímacího státu, jakož i její posádce a cestujícím.

2. Konzulární úředník se může při výkonu svých funkcí v otázkách týkajících se lodí vysílajícího státu, její posádky a cestujících obracet se žádostí o pomoc na příslušné orgány přijímacího státu.

3. Konzulární úředník může vejít ve styk s kapitánem a členy posádky a vstoupit na palubu lodi vysílajícího státu, jakmile je této lodi povolen volný styk s pobřežím. Za stejné podmínky mohou kapitán a členové posádky vejít ve styk s konzulárním úředníkem nebo se odebrat na konzulární úřad, a to v souladu s právními předpisy přijímacího státu týkajícími se vstupu, pobytu a odjezdu cizích příslušníků.

Článek 51

Pravomoc konzulárního úředníka, pokud jde o loď vysílajícího státu

Konzulární úředník má v konzulárním obvodu, pokud jde o loď vysílajícího státu, právo

- a) vyšetřovat všechny události na palubě lodi, vyslechnout kapitána a členy posádky, kontrolovat a vidovat loďní doklady, přijímat prohlášení týkající se cesty a směru lodi, jakož i usnadňovat vjezd, pobyt nebo výjezd lodi;
- b) řešit spory mezi kapitánem a členy posádky, včetně sporů týkajících se mzdy a pracovní smlouvy, v míře, ve které to dovolují předpisy vysílajícího státu;
- c) učinit veškerá opatření k zajištění lékařského ošetření kapitána, členů posádky nebo cestujících, kteří jsou občany vysílajícího státu, včetně jejich nemocničního ošetření a návratu do vysílajícího státu;
- d) učinit veškerá opatření k přijetí nebo k propuštění kapitána nebo členů posádky;
- e) poskytovat pomoc kapitánu nebo členům posádky lodi v jejich styku se soudními a správními orgány přijímajícího státu a za tím účelem jim zajistit pomoc právního zástupce a působit jako překladatel nebo jim zajistit překladatele;
- f) přijmout, vystavit, podepsat nebo ověřit prohlášení nebo doklady, jakož i doručit nebo obnovit jakýkoliv dokument stanovený předpisy vysílajícího státu, pokud jde o loď;
- g) zajistit, aby na lodích byly uplatňovány právní předpisy vysílajícího státu z oblasti námořní plavby.

Článek 52

Zásah příslušných orgánů přijímajícího státu v záležitostech námořní plavby

1. Zamýšlejí-li příslušné orgány přijímajícího státu provádět donucovací opatření vůči lodi vysílajícího státu nebo na její palubě nebo zahájit úřední vyšetřování na palubě, uvědomí o tom předem konzulárního úředníka, aby on nebo jeho zástupce mohl být přítomen při provádění tohoto úkonu s výjimkou případu, kdy naléhavost věci nepřipouští předchozí vyrozumění.

Nebyl-li konzulární úředník nebo jeho zástupce přítomen, předají mu na jeho žádost příslušné orgány přijímajícího státu úplnou informaci o učiněných opatřeních.

2. Ustanovení odstavce 1 se použije i tehdy, jestliže členové posádky mají být vyslechnuti orgány přijímajícího státu na pevnině o událostech na palubě lodi.

3. Ustanovení tohoto článku se nepoužije při obvyklé zdravotní, pasové a celní kontrole a kontrole týkající se otázek záchrany lidského života na moři a znečišťování vod.

Článek 53

Havárie, najetí na mělčinu nebo ztroskotání

1. Ztroskotá-li loď vysílajícího státu, najede-li na mělčinu nebo utrpí jinou havárii v přijímající-

cím státě nebo jestliže část nákladu nebo jakýkoliv jiný předmět patřící k lodi se oddělil a nalezne se na pobřeží tohoto státu nebo v blízkosti jeho pobřeží nebo je dopraven do přístavu tohoto státu, uvědomí o tom orgány přijímajícího státu bez prodlení konzulárního úředníka. Informují jej rovněž o opatřeních učiněných pro záchranu lidí, lodi, nákladu a dalšího zboží, jakož i části lodi a částí nákladu a předmětů, které se odpoutaly od lodi.

2. Konzulární úředník může takové lodi, jejímu kapitánovi, členům posádky a jejím cestujícím poskytnout veškerou pomoc. Za tím účelem se může obrátit na příslušné orgány přijímajícího státu. Konzulární úředník může učinit opatření vyplývající z odstavce 1 včetně opatření za účelem opravy lodi. Může požádat příslušné orgány přijímajícího státu, aby taková opatření učinily nebo v nich pokračovaly.

3. Jestliže havarovaná loď vysílajícího státu, její náklad nebo jakýkoliv jiný předmět patřící k takové lodi byly nalezeny na pobřeží nebo v blízkosti pobřeží nebo dopraveny do přístavu tohoto státu a ani kapitán lodi, ani majitel, jeho zástupce nebo příslušný pojišťovatel nemohou učinit opatření k zajištění nebo k nakládání s takovou lodí, nákladem či s takovým předmětem, je konzulární úředník zmocněn učinit jménem vlastníka lodi opatření, která by mohl za stejným účelem učinit v souladu s právními předpisy přijímajícího státu vlastník sám.

4. Je-li předmět, který patří občanu vysílajícího státu a pochází z paluby lodi, bez ohledu na její příslušnost, nalezen na pobřeží nebo v blízkosti pobřeží přijímajícího státu nebo na lodi havarované, najeté na mělčinu nebo ztroskotané nebo je dopraven do přístavu tohoto státu a ani vlastník předmětu, ani jeho zástupce, ani pojišťovatel nemohou učinit opatření k zajištění nebo k nakládání s takovým předmětem, je konzulární úředník zmocněn, aby jménem vlastníka předmětu učinil taková opatření, která by k tomuto účelu mohl učinit v souladu s právními předpisy přijímajícího státu vlastník sám.

Příslušné orgány přijímajícího státu budou bez prodlení informovat konzulárního úředníka o nalezení takového předmětu.

5. Konzulární úředník má právo zúčastnit se vyšetřování příčin havárie, najetí na mělčinu nebo ztroskotání v míře, v níž to neodporuje právním předpisům přijímajícího státu.

Článek 54

Funkce v oblasti letectví

Ustanovení článků 50 až 53 této úmluvy se obdobným způsobem vztahují na civilní letadlo vysílajícího státu, pokud nejsou v rozporu se zákony a předpisy přijímajícího státu ani s ostatními platnými úmluvami, uzavřenými mezi smluvními stranami.

Se stejnými výhradami se mohou ustanovení výše uvedených článků vztahovat rovněž na jiné letadlo vysílajícího státu se zvláštním posláním na základě předběžné dohody mezi tímto státem a státem přijímajícím.

Článek 55

Jiné konzulární funkce

Mimo funkce uvedené v této úmluvě jsou konzulární úředníci oprávněni vykonávat jiné konzulární funkce, a to za podmínky,

- a) že jim byly svěřeny vysílajícím státem;
- b) že nejsou v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu;
- c) že orgány přijímajícího státu, které o nich byly uvědoměny, nemají námitky proti jejich výkonu.

ČÁST V

VŠEOBECNÉ USTANOVENÍ

Článek 56

Spory

Spory týkající se výkladu ustanovení této

úmluvy, které by vznikly mezi smluvními stranami, budou řešeny diplomatickou cestou.

ČÁST VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 57

Ratifikace, vstup v platnost a výpověď

1. Tato úmluva podléhá ratifikaci a ratifikační listiny budou vyměněny v Praze co nejdříve.

Vstoupí v platnost třicátý den po dni výměny ratifikačních listin.

2. Úmluva zůstane v platnosti do uplynutí šestiměsíční lhůty poté, kdy ji jedna ze smluvních stran vypoví. Takovéto vypovězení musí být učiněno písemně, diplomatickou cestou.

Na důkaz toho zmocněnci obou smluvních stran Úmluvu podepsali a opatřili ji pečeti.

Dáno v Bruselu dne 15. 6. 1976 ve dvou vyhotoveních, každé v českém, francouzském a holandském jazyce, přičemž každé znění má stejnou platnost.

Za prezidenta
Československé socialistické
republiky:

Bohuslav Chňoupek v. r.

Za
Jeho Veličenstvo
belgického krále:

Renaat Van Elslande v. r.